Dosarul nr.2c-13/2023
nr.e.2-22122820-38-2c-12062023

HOTĂRÂRE
În numele Legii

18 octombrie 2023 orașul Telenești

Judecătoria Orhei (sediul Telenești)
Președinte de ședință, judecătorul Gheorghe Popa
Grefierul Ghenadie Poperecinîi
Cu participarea reprezentantul reclamantului, administrator autorizat Adrian Cazacu
Reprezentantul părătului, avocatul Tatiana Frunze

a examinat în ședință publică cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Slavteh” împotriva pârâților Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin Andrei” și Dorofei Constantin Andrei, privind încasarea datoriei și penalității, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

Reclamantul Societatea că Răspundere Limitată „Slavteh” la data de 19 august 2022 a depus la Judecătoria Orhei (sediul Telenești) cerere de chemare în judecată către pârâții Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin Andrei” și Dorofei Constantin Andrei satul Căzănești r-nul Telenești, privind încasarea datoriei în mărime de 62 600,00 lei și penalitatea în mărime de 41 003,00 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 30.06.2021 s-a intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „Slavteh”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității Cazacu Adrian.

La data de 26 noiembrie 2021 prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) s-a trecut la procedura de faliment, iar în funcția de lichidator a fost desemnat Cazacu Adrian.

În rezultatul examinării activității economice ale Societății cu Răspundere Limitată „Slavteh" a constatat că la data de 01 aprilie 2020 între societatea cu răspundere limitată „Slavteh" și Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin Andrei" a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare a materialului semincer în mărime de 62 600,00 lei.

A menționat că Societatea cu Răspundere Limitată „Slavteh" a livrat către Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin Andrei" din satul Căzănești r-nul Telenești marfă în mărime de 62 600,00 lei, conform facturii fiscale EAA002124031 din 01.04.2020.

Menționează că factura fiscală EAA002124031 din 01.04.2020 a fost reflectată în declarația privind TVA depusă la Serviciul Fiscal de Stat și în Registrul vânzărilor al întreprinderii pentru perioada fiscală aprilie 2020.

Indică că conform punctului 3.4 a contractului cumpărătorul Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin Andrei" s-a obligat să achite marfa până la data de 30.10.2020.

Susține că pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale și a înregistrat o datorie față de Societatea cu Răspundere Limitată „Slavteh" în mărime de 62 600,00 lei cu titlu de costul mărfii livrate și în mărime de 41 003,00 lei cu titlu de penalitate pentru neachitare în termen a mărfii.

Menționează că a notificat pârâtul Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin Andrei" despre obligația de plată a contractului de vânzare-cumpărare, precum și de consecințele neachitării, deși acesta a recepționat notificare, acesta nu a achitat obligația de plată.

Invocă că urmează de a încasa solidar suma datorată și de Dorofei Constantin Andrei, deoarece acesta este fondatorul gospodăriei țărănești, deoarece membrii gospodăriei țărănești poartă răspundere solidară nelimitată pentru obligațiile acesteia.

Mai solicită lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Slavteh" Adrian Cazacu încasarea în mod solidar din contul pârâților Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin Andrei" și Dorofei Constantin Andrei a datoriei în mărime de 62 600,00 lei și penalitatea în mărime de 41 003,00 lei.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile conform dispozițiilor art.art.34, 35, 797, 799, 858, 861, 947 Cod civil.

Reprezentantul SRL ”Slavteh” administratorul Adrian Cazacu în ședința de judecată a solicitat admiterea cererii din motivele invocate în cerere.

Reprezentantul părăților, avocatul Tatiana Frunze în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată din motivul că contractul de vănzare-cumpărare a fost semnat de către părți, iar marfa n-a fost livrată către părăți, s-au la materialele dosarului lipsește careva probe că marfa a fost livrată către părăți.

Aprecierea instanței:

Ascultînd participații la proces, analizînd materialele dosarului, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente:

Conform cu dispozițiile art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multeaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la intima ei convingere și a examinat, corespunzător condițiile cererii de chemare în judecată în conformitate cu prevederile art.9 alin.(1) Cod civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Astfel în contextul pretențiilor deduse judecării instanța de judecată reține că în temeiul art.8 alin.(1) și alin (2) Cod Civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

În conformitate cu art.10 alin.(1) și (2) Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba

contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art.11 alin.(1)-(2) Codul civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

În corespundere cu art.15 alin.(1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Conform art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 Cod civil, (1) Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Conform prevederilor art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu dispozițiile art.858 alin.(1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art.308 Codul civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Potrivit art.312 alin.(1)-(3) Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. (2) Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat. (3) Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Conform prevederilor art.1108 Cod civil, (1) prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.(2) Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

În corespundere cu art.321 alin.(1) Codul civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În temeiul art.1048 alin.(1) Codul Civil, pentru valabilitatea unui contract, prin care se recunoaște existența unei obligații, este necesară o declarație scrisă de recunoaștere.

Potrivit art.322 alin.(1) Codul civil, nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

În corespundere cu art.901 alin.(1) lit. a) Codul civil, atunci când fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa să ceară executarea silită a obligației.

Conform art.912 alin.(1) Codul civil, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

În temeiul art.942 din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Potrivit prevederilor art.9 alin.(1) Cod de procedură civilă instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În speță, s-a reținut că la data de 01 aprilie 2020 între Societatea cu Răspundere limitată „Slavteh” în calitate de cumpărător și Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.2. (f.d.10-12)

Conform contractului de vânzare-cumpărare nr.2 din 01 aprilie 2020, vânzătorul transmite în proprietatea cumpărătorului cantității seminceri în sumă de 62 600,00 lei, cu termenul limită de achitare până la 30 octombrie 2020.

Astfel, conform facturii fiscale nr.EAA002124031, vânzătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Slavteh" a livrat marfă în mărime de 62 600,00 lei, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.2 din 01.04.2020. (f.d.13)

Instanța de judecată ține să remarce că pentru ca înscrisul doveditor (factura fiscală) să aibă forță probantă deplină ca înscris sub semnătură privată, trebuie scris în întregime de către vânzător și semnat de către aceștia, adică atât de vânzător cât și de cumpărător.

Din conținutul acțiunilor concludente ale părților Societatea cu Răspundere Limitată „Slavateh" și Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin" și natura juridică a pretinsului raport litigios, instanța de judecată deduce că acesta își găsește aplicare în categoria de cauze reglementată de art.1108 alin.(1) din Codul civil coroborată cu art.1048 alin.(1) din Codul Civil, identifică suficientă o declarație scrisă de recunoaștere a unei obligații.

Prin urmare, instanța de judecată atestă că în prezenta cauzei civile raportul juridic este unul obligațional născut din contractul de contractul de vânzare-cumpărare, or simplul înscris întocmit la data de 01.04.2020 reprezintă în temeiul art.1048 alin.(1) din Codul Civil o dovadă admisibilă a încheierii unui contract de vânzare-cumpărare între reclamant și pârât.

Concomitent, instanța de judecată constată că potrivit facturii fiscale nr. EAA002124031 denotă exteriorizarea voinței doar de către vânzător, respectiv voința și consimțământul de acceptare a mărfii de către cumpărător, iar semnătura conducătorului şi ștampila pârâtului Gospodăriei Țărănești „Dorofei Constantin" lipsește, ceea ce poate fi interpretat în detrimentul reclamantului, în condițiile în care pârâtul nu recunoaște obligația contractuală, consimțământul acestuia fiind indubitabil obligatoriu în factura fiscală.

În condițiile în care, la încheierea actului juridic, în baza căruia reclamantul și-a întemeiat pretențiile, nu au fost respectate condițiile de valabilitate, acesta este lipsit de efectele sale, respectiv, pretenția reclamantului ce derivă dintr-un act juridic lipsit de valoare juridică nu poate fi admisă.

În continuare, având în vedere faptul că, instanța a constatat netemeinicia pretenției formulate de Societatea cu Răspundere Limitată „Slavateh" privind

încasarea datoriei, urmează a fi respinsă și pretenția subsecventă privind încasarea penalităților în sumă de 41 003,00 lei.

Sub acest aspect, instanța de judecată apreciază ca fiind neprobată cerința de încasare a datoriei față de Gospodăria Țărănească „Dorofei Constantin” și Dorofei Constantin, motiv pentru care va respinge cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Pentru aceste motive și în conformitate cu dispozițiile art.art.236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecătă,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Slavteh”m împotriva părăților Gospodăria Țărănească ”Doroftei Constantin Andrei” și Doroftei Constantin Andrei, privind încasarea datoriei și penalității se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 30 de zile, de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești).

Președinte de ședință, judecătorul Gheorghe Popa